

[Marius Jensen.]

slaa de Ændringer, der blev foreslaaet, var det ud fra den Betragtning, at Ordningen nu engang havde vundet Hævd i København, Grundlaget var ikke nyt, der blev blot bygget videre paa det. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, som talte for Det radikale Venstre, var inde paa, at den Skat, der her lægges paa Grundejerne, kan overvælttes paa Huslejerne; det ærede Medlem har i hvert Fald nu vist Vejen dertil, og jeg er heller ikke i Tvivl om, at det kan og vil finde Sted. Der er imidlertid den store Forskel, at ude i Landkommunerne kan en saadan Overvæltning ikke finde Sted, den faste Ejendomsbeskatning, vi har i Landkommunerne — uden Hensyn til Indtægterne —, maa vi beholde, uden Ævne til at overvælte den nogen Steder. Jeg vil derfor anbefale, at man aldrig naar til at overveje Overførelsen af en saadan Ordning til andre Kommuner end København, hvor den har vundet Hævd.

Westermann: Til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen vil jeg gerne sige vedrørende Udgiften i Anledning af Loven af 11. Maj 1935, at det er afgjort min Mening, at der ingen Grund er til ensidigt at lægge denne Udgift paa Ejendomsbesidderne. Den bør lægges paa alle paa samme Maade som alle andre kommunale Udgifter og afholdes af de almindelige Kommuneskatter.

Derefter sagde det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at det var Beboerne af de københavnske Ejendomme, som kom til at betale, for Grundejerne lægger jo bare denne ekstra Afgift over paa Lejerne, og derved bliver den fordelt paa alle. Jeg vil spørge det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen: Hvorfor saa ikke med den Motivering opkræve alle Skatter af Grundejerne? De kunde saa fordele Beløbet paa deres Lejere, saa blev det jo paa samme Maade som her fordelt paa alle, der bor i København.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen mente, at disse ekstra Udgifter i Virkeligheden burde betales af Forsikringselskaberne, som havde vist større Tendens til at udbetale Udbytte end til at nedsætte Præmien. Naar man ved, at der er Tale om Københavns Brandforsikring og Landbygningernes Brandforsikring, der, saa vidt jeg husker, har $\frac{5}{6}$ af alle københavnske Ejendomme og tilsammen har forsikret saadan noget som 3 000 Mill. Kr. i københavnske Ejendomme, og naar man ved, at det ikke er Aktieselskaber, men at de alene ejes af de forsikrede og ikke udbetaler noget

Udbytte, forstaar jeg ikke rigtig, hvorledes det ærede Medlem kan tale om Tendens til Forhøjelse af Udbytte i højere Grad end Tendens til at nedsætte Præmien. Overskuddet af Brandforsikringen bliver jo netop udbetalt som Bonus.

Til den højtærede Justitsminister vil jeg gerne sige, at en Følge af det, han siger, er, at de enkelte Grundejere maa sætte Lejerne op, og man kan ikke sige, at det ikke mærkes, for det virkelige Forhold er dog det, at Kommunen fra en vis Klasse inden for Befolkningen tager yderligere et aarligt Beløb paa 650 000 Kr. Hvis ingen mærker det, hvorfra kommer da de Penge? Hvis dette Lovforslag virkelig er en saadan lille Hekseformular, at det kan skaffe 650 000 Kr., uden at nogen mærker det, synes jeg virkelig, det er et godt Lovforslag. Den Slags skulde man have nogle flere af!

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Løsreskat har jeg sagt, at jeg fandt, det var ikke rigtigt at gennemføre den. Jeg finder i og for sig, at der er en vis Rimelighed i det, naar man lægger en ekstra Skat paa Ejendomsbesidderne, men der er den Forskel, at Løsreskatten er der ikke Hævd for, og en af de Grunde, som jeg anførte for, at man kunde fortsætte med den nuværende Beskatning for Brandvæsenet, var, at der var Hævd for det. Hvis mine Udtalelser før har givet Justitsministeren Anledning til Overvejelser om ogsaa at lade Spørgsmaalet om Udgifterne ved Enhedspolitiet løse paa den Maade, ved at lægge dem over paa Ejendomsbesidderne, maa jeg sige, at saa har Justitsministeren ikke forstaaet et Ord af, hvad jeg sagde. Det, jeg sagde, var netop Forsøg paa Standsningsstød over for en saadan Eventualitet, og det vil jeg haabe, at den højtærede Minister i hvert Fald har forstaaet nu.

Med Hensyn til Spørgsmaalet Analogi erklærede Justitsministeren, at der skulde være en Aarsagernes Lighed. Jeg mener ogsaa, jeg har nævnt en saadan, og det er forhaabentlig Justitsministeren, der bare ikke har opfattet det. Jeg sagde udtrykkelig, at der i Loven af 11. Maj 1935 er Tale om Brandvæsen, Politi og Sanitetsvæsen, som kan faa visse Udgifter i Anledning af Foranstaltninger til Beskyttelse af Civilbefolkningen mod Følgerne af Luftangreb. Naar man fuldkommen ensidigt kan lægge Brandvæsenets Udgift over paa Ejendomsbesidderne, kan man ogsaa lægge de andre Udgifter over paa Ejendomsbesidderne. Her er der absolut Lighed mellem Aarsagerne.

Jeg vil gerne spørge Justitsministeren